

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •
ILLUSTRERADT MAGASIN

VINTERBILD FRÅN SLOTTSSKOGEN I GÖTEBORG. — FOTO. N. R. ALLARD, GÖTEBORG.

21:STA ÅRG.

DEN 25 JANUARI 1920

N:O 17

Efter porträtt.

Kliche: Bengt Silfverparre.

Kerstin Kesselgren

KERSTIN HESSELGREN.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

På initiativ av Svenska kyrkans diakonistyrelse hölls den 8—10 januari en social kvinnokongress, den första i Sverige, vilken kongress genom den stora anslutning den vunnit ej mindre än genom halten av de föredrag och diskussioner, som förekommo vid densamma, var ägnad att bliva och även blev föremål för mycket stor uppmärksamhet. Som ordförande fungerade, som sig hör och bör, makan till svenska kyrkans primas, ärkebiskopinnan Anna Söderblom, född Forsell, en syster till hela Europas hovsångare, och det briljanta föredrag hon höll om kvinnokall i gångna tider och i vår tid vittnade både genom sitt innehåll och det bifall det framkallade, om att det ingalunda var allenast makens sociala ställning, som inbragt henne platsen i mötespresidiets spets: den hymn hon däri ur ett brinnande hjärta bragte till livsledsagarinneskap och moderskap som det i grunden enda verkliga kvinnokallet gav icke blott hör- och synbara uttryck för genklang hos församlingen som vittnesbörd om riktigheten av hennes tolkning av den eviga sanning varje fysiskt och psykiskt sund kvinna bär i sitt hjärtas innersta djup, utan skänkte också en annars för offentligheten undandold insikt i hemligheten hur hennes man vunnit sin ställning i den internationella kristkyrkovärlden. Som vice ordförander intogo två andra kvinnor platsen, åt vilka det icke som åt henne förunnats den lycka, som hon själv prisade, men som till gengäld utfört ett framgångs- och välsignelserikt arbete i den sociala verksamhetens tjänst, vilket ensamt det vore bevis nog, om det behövdes ett dylikt, att kvinnan även är en oumbärlig lem i det samhällseliga hem, som har vidare armar än, om också aldrig samma djupa innerlighet som det, vilket skapas kring den enskilda husliga hörden: fröknarna Kerstin Hesselgren och Sigrid Göransson. Namnen äro väl bekanta för hela den svenska allmänheten, anledningen säkerligen mindre. För dagen gläder sig H. S. D. att kunna återgiva den förras bild.

Kerstin Hesselgren är född den 4 januari 1872 på Hofors och dotter av fältläkaren Gustaf Alfred Hesselgren och hans maka Maria Wærn. Fadern hörde till sin samtids mest ansedda och intresserade svenska läkare med ej obetydligt skriftställarskap. Från modern fick hon i arv familjens Wærns kända praktiska sinne och outröttliga verksamhetslust. Efter avslutad skolexamen sattes hon till en början i tillfälle att under en tids vistelse i Schweiz förkovra sina språksinnes, men genomgick sedan utbildning i sjukvård vid Uppsala akademiska sjukhus för att därefter ägna sig åt skolköksläraressans tacksamma levnadskall. Här som i allt annat hon företagit sig gick hon grundligt till väga. Till en början genomgick hon högre lärarinneseminarierets hushållsskola, men begav sig därefter till Tyskland för att inhämta ytterligare kunskaper och erfarenhet vid Kochschule des Frauenbildungsvereins ("Kvinnobildningsföreningens kokskola") i Kassel, varifrån hon också hemförde avgångsexamensdiplom som skolköksläraress. Under åtta år tjänstgjorde hon därpå härhemma som sådan och var sedermera skolköksinspektis vid Stockholms folkskolor ända till 1913, då hon övergick till den befattning hon numera innehar. Ej nöjd härmed förskaffade hon sig utbildning även i England där hon ägnade sig åt studiet av tidens socialhygieniska uppgifter och avlade Sanitary-Inspector-examen (d. v. s. prövning som hälsovårdsinspektör) vid Redford College i London. Under åren 1906—09 tjänstgjorde hon också som bostadsinspektis vid Stockholms stads hälsovårdsnämnd. I övrigt togs hon även på annat sätt i anspråk för huvudstadens sociala verksamhet, bl. a. för folkskolornas barnbespisning, och inspekterade t. ex. sommarne 1909—12 Stockholms stads skollovskolonier samt lämnade biträde åt den av Stockholms stadsfullmäktige på sin tid tillsatta första bo-

stadskommittén. Även anlätades hon för en del makt-påliggande arbeten för emigrationsutredningen.

Emellertid hade den s. k. yrkesförekommitén i sitt år 1909 avgivna betänkande med förslag bland annat till omorganisation av yrkesinspektionen framställt tanken på anställandet jämväl av en kvinnlig yrkesinspektör, vars uppgift dock icke skulle vara att meddela råd och anvisningar beträffande maskinella anordningar eller andra förhållanden, för vilkas bedömning erfordrades tekniska insikter och som yrkesinspektrisen endast i fall av behov skulle anmäla till vederbörande manliga kollegers beaktande, utan i stället med biträde av en eller flera kvinnliga assistenter ägna tillsyn över hela riket åt arbetsställen med övervägande eller talrik kvinnlig personal med särskild uppmärksamhet inriktad på möjligheten att förbättra denna personals levnadsförhållanden. Förslaget framlades äntligen av dåvarande civilministern, numera landshövdingen Axel Schotte för 1912 års riksdag och vann dess godkännande.

Platsen syntes icke lätt att besätta. "Någon genom viss akademisk eller annan examen ådagalagd kompetens", hade kommittén yttrat, "synes ej böra fastslås för yrkesinspektrisen, då de rent personliga egenskaper — ett gott praktiskt förstånd, energi och intresse för uppdraget, takt samt ett vänligt, förtroendeingivande och bestämt uppträdande — otvivelaktigt härvidlag spela den avgörande rollen. Naturligtvis bör hon dock, utom vanlig allmänbildning, äga insikt i skyddslagstiftningen och hälsovårdslära samt någon kunskap om åtgärderna och strävandena för arbetarklassens höjande". Det behövdes icke mycket eftertanke för att finna, att ingen svensk kvinna i högre grad än fröken Hesselgren var i besittning av dessa kvalifikationer och efter någon tids tvekan förmåddes hon också övertaga den krävande befattningen med dess många nya uppgifter på ett område, där inhemska erfarenheter saknades. I december 1912 förordnades hon så till vårt lands första yrkesinspektis.

Om det sätt, varpå fröken Hesselgren under de följande sju åren förvaltat sitt makt-påliggande ämbete, ha meningarne icke varit delade. Givetvis har kristiden lagt hinder i vägen för henne att på alla områden så som hon velat göra sin befogenhet gällande till sina kvinnliga skyddslingars gagn, men hon har ingenstädes sparat sig, där det trots tidernas ogunst stått till att något uträtta. Särskilt må omnämnas hennes betydande insatser för beredande av arbetsanställning åt de många textilarbeterskor, som avspärningen av råvaruimporten under krigsåren gjorde arbetslösa, för sysselsättandet t. ex. av textilarbeterskorna i Norrköping, som voro de hårdast drabbade, med jordbruksarbete och på annat sätt, försök, som med hänsyn till förhållandena måste anses som helhet betraktade ha utfallit synnerligen gynnsamt.

Det bör i detta sammanhang tilläggas, att fröken Hesselgren under kristiden haft säte i folkhushållningskommissionens kvinnliga råd och kan tillgodoräkna sig förtjänsten av en mycket stor del goda uppslag, som utgingo därifrån.

Med städes vaken blick följer fröken Hesselgren för övrigt alla nutidens sociala strävanden. Sålunda har hon verksamt deltagit i Centralförbundets för socialt arbete gagneliga verksamhet och bland annat gjort personliga insatser däri som ledare av dess kurser för fattigvårdare, hvilkas betydelse för fattigvårdens höjande i vårt land knappast kan överskattas.

Sällsynt rättvist var därför för visso det erkännande som gavs åt fröken Hesselgren, då k. m:t tilldelade henne medaljen i guld av femte storleken: "Illis quorum meruere labores" — "åt dem, vilkas arbeten gjort dem därav förtjänta".

JULIE ARENHOLT.

På nästan alla områden härskas för närvarande förvirring eller åtminstone oro, helt säkert icke blott här i Danmark utan i de flesta europeiska länder: strejker, olagliga arbetsnedläggelser höra till ordningen för dagen, och aldrig har framtiden syntts mer oviss och osäker än just nu. Otaliga äro dock de människor, som i denna oroliga tid fått sina levnadsvillkor på ett genomgripande sätt förbättrade. Tänker man på Danmark står denna förbättring framför allt i samband med godtagandet av principen om lika lön för lika arbete. Den ivrigaste förkämper för denna princip har givetvis varit en kvinna. Hennes namn är Julie Arenholt.

Fru Arenholt, maka till den kände Köpenhamnsläkaren d:r Jörgen Arenholt har betecknats som Danmarks duktigaste kvinna och det ligger en viss sanning däri. Hon är utan gensägelse den mest betydande av Danmarks kvinnliga politici, hon är det i kraft av att hon är kvinna först, politiker sedan. Motsatsen har varit förhållandet med de flästa av hennes politiskt verksamma medsystrar. Det tjänar ingenting

FRU JULIE ARENHOLT.
En av Danmarks ledande kvinnor.

till att förneka, att vi män funno det vanskligt att försona oss med de tidigare framträdande allmänt kända politiska kvinnorna. I Danmark kallade vi dem "Blåstrumpor". Helt säkert hade man även i Sverige någon lika älskvärd beteckning för dem — typen torde nämligen hava varit internationell. Så framträdde plötsligt den sympatiska fru Arenholt, till sitt väsen en så diametral motsats som tänkas kan till de tidigare kvinnoaktivisterna. Här var äntligen en representant för det svaga könet, som man kunde förstå.

Fru Julie Arenholts arbete har varit i sällsynt grad målmedvetet. Framtiden hör henne till, ty det är ovillkorligen kvinnor av hennes typ som med framgång skola kunna kämpa för sitt köns rättigheter. Man måste betrakta henne som en fullt ut värdig representant för alla kvinnor, något som man icke kunnat ifråga om hennes föregångerskor.

Fru Arenholt döljer icke som så många andra kvinnor sin ålder. Hon är född den 10 dec. 1873. Efter att 1896 hava vunnit inträde vid Polyteknisk Lære-

Forts. å sid. 266.

FRÅN SVENSKA KYRKANS DIAKONISTYRELSES SOCIALA KVINNOKONGRESS. Sittande: Yrkesinspektrisen fröken Kerstin Hesselgren, ärkebiskopinnan Anna Söderblom, fröken Sigrid Göransson; stående: Fröken Anne-Marie Törnqvist och fru Esther Lulteman. *Efter fotografi.*

Överst: FÖRSTA KAMMAREN FÖRETRÄDD AV SINA TALMAN, talmannen, greve Hugo Hamilton (närmast) och vice talmannen grosshandlanden Herman Lamm. Därunder: ANDRA KAMMAREN med talmannen herr Herman Lindqvist (främst i v.) och vice talmannen greve Raoul Hamilton. — Pressfotos.

Årets lagtima riksdag öppnades den 12 jan. under sedvanliga högtidliga former. Sedan kamrarnes ledamöter vid 11-tiden samlats i plenisalarne begåvo de sig med talmännen i spetsen i procession till slottskapellet, där riksdagspredikan hölls av domprosten Pfannenstill. Därefter begåvo sig riksdagsledamöterna till rikssalen, där konungen uppläste trontalet, vars viktigaste avsnitt rörde Sveriges ställning till Folkens förbund liksom till Ålandsbefolkningens rättmätiga krav att själv avgöra sin statliga ställning samt

slutligen den finansiella situationen, vilken angavs påkalla den strängaste sparsamhet i statshushållningen. Efter trontalet föredrog statsministern en berättelse över vad sig i riket tilldragit, varefter följde de båda talmännens anföranden. På den kungliga läktaren syntes drottningen, övriga kvinnliga medlemmar av konungahuset samt hovets damer. De utländska beskickningsmedlemmarne med damer upptogo till sista plats diplomatläktaren.

Foto. Malmström, 80blm.

Kliché: Bengt Silfverparre.

DE NORDISKA LÄNDERNAS DELEGERADE FÖR FÖRSÄKRINGSAVTALSLAGSTIFTNING SAMLADE I STOCKHOLM.
Fr. v.: Högesteressadvokaten N. L. Bugge, professor F. Skang, cand. jur. A. D. Bentzon, professor C. Torp, f. d. justitierådet frih. E. Marks von Würtemberg (ordförande), hovrättsrådet R. Eklund, direktör E. W. Walldén och jur. dr L. Cederberg.

De kommittéer, som inom de fyra nordiska länderna tillsatts för utarbetande av gemensamma lagbestämmelser om försäkringsavtal ha som bekant tidigare hållit längre sammanträden i Norge och Danmark. För att med ledning av de förda överläggningarna utarbeta ett preliminärt utkast till lag har tillsatts ett särskilt utskott, som den 8 januari samlades i Stockholm för att börja en längre tids samarbete. Vid första sammanträdet välkomnade ordföranden utskottets ledamöter som äro två från varje land eller för Danmark professor C. Torp och högsteressadvokater N. H. Bache samt vid förfall för den sistnämnde sekreteraren jur. kand. A. D. Bentzon, för Finland, direktören, jur. kand. E. W. Walldén och jur. dokt. L. Cederberg, för Norge professor F. Stang och högsteressadvokaten N. L. Bugge och för Sverige hovrättsrådet R. Eklund och justitierådet, friherre Erik Marks von Würtemberg. Därefter ägde uppvaktning rum hos stats-, utrikes- och justitieministrarna. Utskottet håller sina sammanträden i försäkringsaktiebolaget Skandias styrelserum och arbetet kommer att pågå under hela januari och februari.

Till bild å sid. 271.

En kontingent av de Wienbarn, som i samband med den i de skandinaviska länderna till förmån för Österrike igångsatta hjälppaktionen inbjudits till Sverige, Norge och Danmark för någon tids vistelse i för dem öppnade vänliga hem, inträffade den 9 jan. på Stettiner Bahnhof i Berlin. Barnen, vilka högljutt gävo tillkänna sin glädje över resan och de lyckligare förhållanden, som väntade dem i de gästfria nordiska länderna, fingo vid ankomsten till Berlin ett mycket hjärtligt mottagande. Innan de fortsatte den långa resan norrut erhöles de en riklig utspisning med varm och kraftig föda.

Till bild å sid. 259.

Den 8-10 januari samlades i Stockholm en i sitt slag synnerligen märklig konferens nämligen en av svenska kyrkans diakonistyrelse anordnad social kvinnokongress, som rönt en oerhörd tillslutning från alla håll i landet. Den från början tillämnade lokalen måste till och med uppgivas och en annan större i all hast anskaffas på grund av i sista stund inströmmande talrika anmälningar om deltagande i kongressen. I sig själv märklig nog som ett tidstecken torde det mest beaktansvärda i fråga om denna kongress dock vara den omständigheten att det är svenska kyrkan, som genom en av sina institutioner ställt sig som anordnare av densamma och med all säkerhet kommer dess resultat att bli betydelsefulla med omfattande verkningar inom hela den svenska kvinnovärlden.

FREDSTRAKTATEN UNDERTECKNAD.

Världskriget upphörde officiellt lördagen den 10 jan. kl. 4,15 e. m. sedan ratifikationsdokumenten utväxlats och freden därmed trätt i kraft. Den i samband med denna världshistoriska händelse stående ceremonien, vilken präglades av en påfallande enkelhet, ägde rum i franska utrikesdepartementets byggnad vid Quai d'Orsay i Paris. Kl. 4 e. m. undertecknade de tyska befullmäktigade, ministerialdirektör von Simson och friherre von Lersner, i utrikesministerns kabinett och i närvaro av ministerpresidenterna Clémenteau, Lloyd George och Nitti samt japanske ambassadören Matsui protokollet av den 1 januari, varefter Clémenteau överlämnade skriftliga utfästelser om nedläggandet av skadeståndet för sänkandet av tyska flottan i Scapa Flow. De i ceremonien deltagande begävo sig därefter till Klocksalen, varest redan tidigare infinnit sig de befullmäktigade representanterna för de stater, vilka redan ratificerat freden i Versailles, ett antal franska ministrar, de engelska ministrarne Churchill och Balfour samt de italienska och belgiska utrikesministrarna.

Kongressen öppnades alltså i K. F. U. Ms hörsal av Diakonistyrelsens generalsekreterare, pastor Axel Lutteman, som meddelade att till ordförande valts ärkebiskopinnan Anna Söderblom, till första och andra vice ordförande fröknarna Kerstin Hesselgren och Sigröd Göransson samt till sekreterare fru Ester Lutteman och fröknarna Anne-Marie Törnquist och Helga Borg. Kronprinsessan, som haft för avsikt att närvara, hade tyvärr av sjukdom blivit förhindrad infinna sig.

Även andra kongressdagen upptogs av en mängd olika föredrag behandlande hemmets och kvinnans intressen medan sista dagens förhandlingar sammanförts under den gemensamma rubriken "Kvinnan och kyrkan". Kongressen fick sin högtidliga avslutning med gudstjänst i Storkyrkan och predikan av ärkebiskop Nathan Söderblom.

Under mötesdagarna avsändes hälsningstelegram till drottningen och kronprinsessan.

De i samband med fredstraktatens ikraftträdande
Forts. å sid. 272.

Efter fotografi.

Kliché: Bengt Sjöversparre.

"WALLON", den löjtnant Åge Lundström tillhörige utmärkte prishopparen, som nyligen omkommit genom olyckshändelse. Text å sid. 267.

Foto. Ekstrand, Lysekil.

"JUSTUS A. WALLER", Svenska Sällskapet för räddning av skeppsbrutna i dagarna sjösatta livräddningsbåt, den 14:de i ordningen. Text å sid. 268.

Pressfoto.

Kliché: Bengt Sjöversparre.

MOTORCYKEL MED SLÄDE från A.-B. Ch. Kroon, Vansbro, demonstrerad i Stockholm.

Den 13 januari demonstrerades i Stockholm av aktiebolaget Ch. Kroon i Vansbro en ny praktisk slädanordning att aptera under en vanlig motorcykel på så sätt att endast cykelns bakre drivande hjul kommer i beröring med marken medan det främre vilar på släden. Styrningen sker med tillhjälp av medarna i likhet med de numera så populära kurir-sparkstöttingarna och visade sig vid demonstrationen fungera med utmärkt precision. Tanken att aptera medar på motorcykeln för att därigenom göra den användbarare under vintern är givetvis icke ny men i jämförelse med förut praktiserade system synes det nu senast demonstrerade ha en synnerligen stor både praktisk och ekonomisk betydelse.

Fabrikör John Carlsson, Stockholm, en av märkesmännen inom den svenska yachtvärlden fyllde den 5 jan. 50 år. Redan från sin tidigaste ungdom en intresserad seglare gjorde han sig snart på kappseglingsbanorna känd som en synnerligen skicklig rorsman, i besittning av ett snabbt och pålitligt omdöme, en aldrig sviktande rådighet och en utomordentligt säker hand. Det är också ett ståtligt antal segrar han under sin 33-åriga seglarbana vunnit i kappseglingar runt Sveriges kuster, i naboländerna, Tyskland, England och Frankrike.

Vid flera tillfällen har han i internationella tävlingar såsom företrädare för K. S. S. S. fört de svenska färgerna till seger. Fabrikör Carlsson, som i stor utsträckning tagits i anspråk för förtroendeuppdrag inom seglarsammanslutningarna i huvudstaden, mottog i somras K. S. S. S:s stora guldmedalj såsom ett erkännande av det mångåriga och trofasta arbete han utfört till den svenska seglingskonstens bästa.

Efter porträtt.

Kliché: Bengt Sjöversparre.

FABRIKÖR JOHN CARLSSON, den utmärkte sportsegelaren. 50 år den 5 jan.

Det är en allmänt känd sak att Sverige på fotografierings område intar en obestridligt hög rangplats. Såväl i fråga om allmänfotografering som porträttering äger vårt land i detta nu ett stort antal betydande fotografer, fackmän och amatörer, vilka i hängivet intresse för sin uppgift och utan allt reklam-sökeri nått resultat, som vid en jämförelse med andra länder kunna bestå i vilken tävlan som helst.

Vad som däremot för svensk publik torde vara mindre bekant är att även våra grannländer, Danmark och Norge, äga synnerligen framstående fotografiska namn. H. S. D. har fört varit i tillfälle att nämna ett av dessa — Elfelts i Köpenhamn. Denna gång gäller det hr Aage Remfeldts i Kristiania, som f. n. inom atelierkonstens område torde kunna räknas till ett av Nordens allra främsta. Dock blir det här knappast fråga om en fotograf i vanlig bemärkelse, ty med fotografen förenar sig i detta fall den utomordentlige tecknaren, den avgjorde konstnären, vilken genom en metod, som är hans ateliers hemlighet, skapar porträttbilder

av en underbar målerisk verkan. En del av desamma ha under senaste åren influit såsom omslagsvignetter i H. S. D. och bland dess läsekrets väckt en berättigad uppmärksamhet. Härvid har det icke blott varit de oftast i sig själva idealiska modellerna, som i så hög grad fångat intresset, utan fastmer den psykologiska orienteringsförmåga hos fotografen, som med sällsamt skarp blick för det väsentliga låtit en karaktär framträda, valörernas dämpat mjuka samspel, hela retuschen, som frambragts med en verklig konstnärs ömma och säkra pensel. Det finns något i dessa porträttbilder som antyder att man här har att göra med *en* mans arbete — icke med en fotografiateliers i vanlig mening. Även skapas hr Remfeldts porträttbilder uteslutande av honom själv, och i hans atelier, som under sin fyraåriga tillvaro erhållit en allt större publik, framför allt bland konstnärer, diplomater o. a., måste avslagen på beställningar bli allt flera.

Vid en nyligen i Stockholm hållen fotografisk utställning i Konstnärshuset blevo hr Remfeldts porträttbilder på ett orättvist sätt omnämnda från ett visst konkurrenthåll. Det är väl dock överflödigt att nämna att det icke var någon infödd svensk fotograf, som härvid begagnade sin dubbelställning som fotograf och utövande kritiker att drabba en överlägsen medtävlare.

Man gör sig en föreställning om den måleriska charme, som vilar över denne märklige fotografers porträttstudier genom att betrakta de utomordentligt vackra bilder med hr Remfeldts (tidigare Aage Rasmussens) signatur, som rätt ofta under senare år varit införda i H. S. D. Särskilt erinna vi om en på sin tid mycket uppmärksam studie av en norsk dam i årg. XIX: 16

Efter porträtt.

Kliche: Bengt Sjöbergström.

AAGE REMFELDT, KRISTIANIA.

Den utomordentlige konstnär som under senare år genom H. S. D. lämnat ett stort antal porträttstudier, vilka alla i hög grad uppmärksammats här i landet.

samt införd jämväl vid andra tillfällen i olika variationer. En senare uppgift, som i hög grad synes ha intresserat den fotografiske konstnären, äro porträttstudierna av den unga svenska danskonstnärinnan Jenny Hasselqvist. Hur förnämt och ändock okonstlat är ej här återgivandet av den flyktigaste, den ofångbaraste av alla själiska uttryck — rörelsen! Det är gratien fulländad ända till naturlighet. Men det är även energien i en attityd, gripen i det ögonblick denna återger det avsedda uttrycket i full åskådlighet. Man kan knappast föreställa sig en ypperligare modell till hr Remfeldts kamera än denna unga, sköna dansens konstnärinna, som med något av en improvisatörs ingivelse och eld diktar sorgens, fruktans, passionens och hänförelsens växlande uttryck, och gör det så att hon oemotståndligt rycker alla åskådare med i sin stumma, endast av orkestern beledsagade dikt.

Han yttrar sig själv i entusiastiska ordalag över hennes konst och skriver bl. a.:

”När hon dansar kommer musikens toner efter hennes

rörelser, och när hon slår den lilla hälen i golvet, följa de som ett eko. Hon leder dirigenten och han följer med med orkestern. På samma sätt blir det, när man återger hennes rörelser i fotografien: hon leder, man försöker att fasthålla bilden, icke att skapa en förädling av vad man ser.”

Det är tydligt, att en porträttkonst av denna enastående rang måste fästa en mer än sedvanlig uppmärksamhet vid sig. I Kristiania, där hr Remfeldt utövar sin konst, ehuru han är dansk till börd och född i Köpenhamn år 1889, erkännes han även som en redan på sitt område betydande konstnär. En norsk kollega, fotografen P. L. Hansen, skriver sålunda bl. a. om honom:

”Redan som helt ung var han en skicklig tecknare. Modern önskade att han skulle bli målare och gå som elev hos en henne personligen bekant känd professor, men för egen del föredrog han fotbollen. Under årens lopp deltog han i åtskilliga idrottstävlingar. Man läste om hur han den ena gången efter den andra på idrottsbanorna på båda sidor om Atlanten inhöstade danska, skandinaviska, amerikanska världsrekord, vann sina mästerskap eller slog ett 25 mans stafettlag.

Idrottsman, författare, journalist, tecknare, tidningsägare — av allt detta återstår numera en man på 30 år, som en del kallar hantverkare. De, som ha förmåga och vilja att förstä innehållit i hans porträtt, se däremot i honom en betydande konstnär.

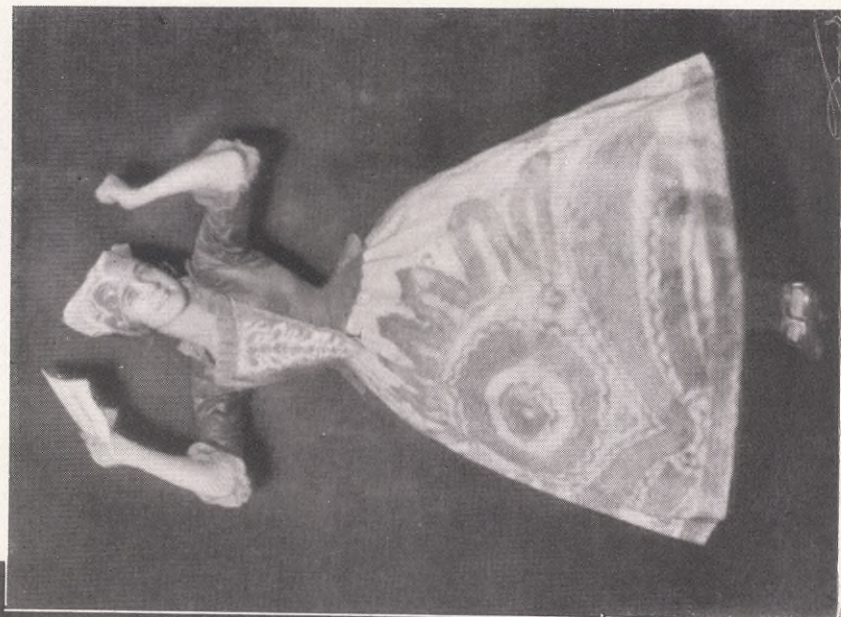
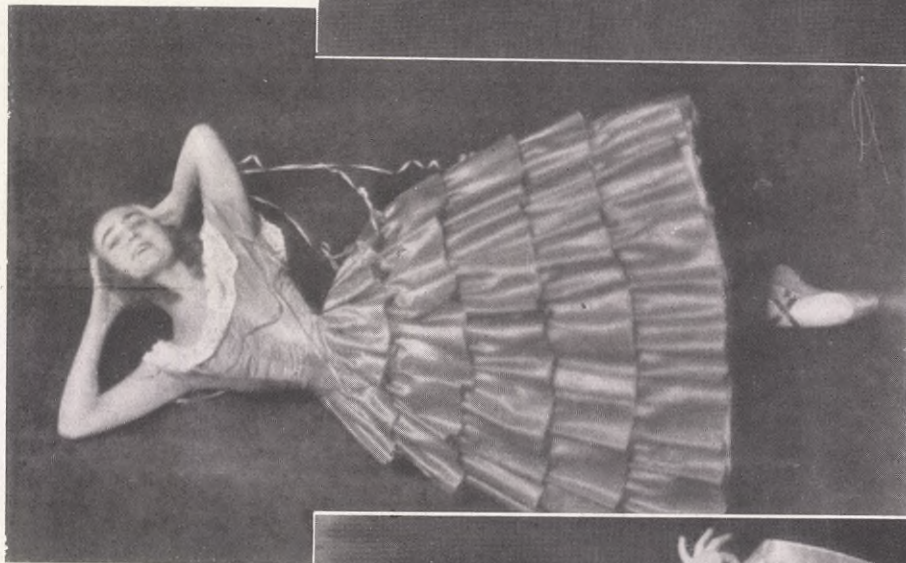
Fotografi och teckning är för honom medel till att nå det mål, han har satt sig. Han vill i sitt porträtt återgiva en människa, sådan han ser henne i ett bestämt moment. Aldrig fullständigt på det sätt fotografiapparaten visar henne, och aldrig som målaren

eller tecknaren, som måste använda en längre tidsperiod för att utarbeta sin uppfattning.

Det är ett flertal tecknare, målare och fotografer från olika länder, som under årens lopp besökt Aage Remfeldt i hans atelier. De ha lärt av honom genom att se hans porträtt och höra hans meningar, liksom även han tagit lärdom av deras kritik. Fotograferna uppsöka honom för att studera den fotografiska teknik, han själv studerat under sina uppehåll särskilt i U. S. A. och Canada. För tecknare och målare är den personlighet, som gör sig gällande i hr Remfeldts porträttkonst, det intressantaste. De beundra hans för- måga att finna det karaktäristiska hos sin modell och att levandegöra detsamma i ett naturligt och väl upp- byggt porträtt. Och att de haft något att lära av honom ser man även upprepade gånger i deras teck- ningar och målerier.

Aage Remfeldt är redan trots sin ungdom erkänd som en banbrytande konstnär.⁴

Och enär den stora måleriska porträttkonsten alltid skall förbli fåtalets egendom är det med glädje vi måste hälsa dylika banbrytande konstnärer på foto-

NYA PORTRÄTTSTUDIER AV JENNY HASSELQVIST AV AAGE REMFELDT.

graferingens synnerligen intressanta och allt mera beaktade område, vilka kunna skänka den i sin art konst- närligt genomtänkta och karaktäris- tiska bilden åt en vidare publik.

Foto. Carlsson, Gbg.

Klädd: Bengt Sjöbergsgårde.

HERR OLOF SANDBORG (*Mäster Olof*) och FRÖKEN ELSA WIDBORG (*Kristina*). Därunder: MÄSTER OLOF.

Nedärst:

URPREMIÄR AV “GIOVANNA” AV BIRGER MÖRNER PÅ NYA TEATERN I GÖTEBORG. Fru Lisa Lundholm (*Giovanna*) och herr Nils Wahlbom (*Riddar Karl*).

Foto. Mozart, Gbg.

Klädd: Kem. A.-B., Bengt Sjöbergsgårde, Sthlm.—Gbg.

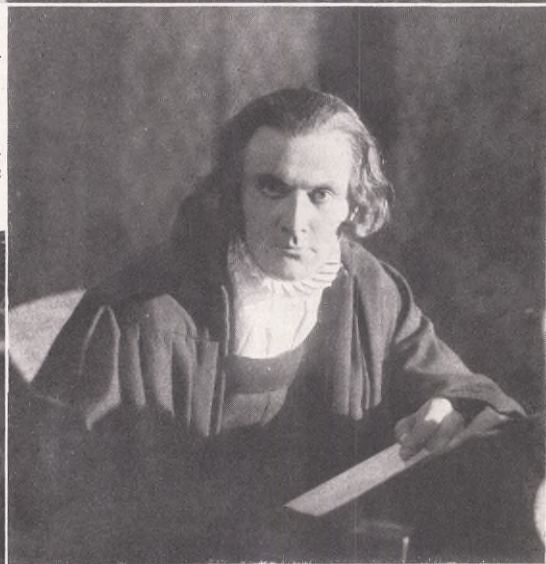

Foto. Mozart, Gbg.

Det var en stor uppgift *Lorensbergsteatern* i Göteborg gripit sig an med, då lördagen den 10 januari *Mäster Olofs* nationella gestalt gick fram över dess scen enligt Strindbergs fjärde och sista versifierade omarbetning av verket jämte ett *efterspel*, som aldrig förut blivit uppfört. Man kan dröja i valet mellan det första prosadramat med dess ungdomseld och

versdramat med dess mognad, men om efterspelet, "mysteriet", måste uppfattningen blott bli en enda: detta tillfälliga hugskott, som en gång var den levande och förbittrade författarens hänfulla kiv med publiken måste bort från den döde och redan försonade diktarens härligaste ungdomsverk. Det har icke längre någon mission att fylla, och ingen teaters vilja eller resurser skall förmå att organiskt sammanmälta det med huvudverket, vars cirkel sluter sig i och med femte aktens slut.

Bortsett från denna reservation, som torde bli enhällig sedan nyfikenheten en gång tillfredsställd, blev Lorensbergsteaterns tolkning en märklig pånyttfödelse av detta vårt stora svenska skådespel. Enhetlighet och förnämhet i stil vilade över de sceniska dekorationerna, och klär-obskuren anslöt symboliskt till miljön kring denna själ, som kämpar och kämpar ensam i de sista flyende skuggorna från medeltidens natt.

Hr *Olof Sandborgs* framställning av Mäster Olof uppnådde knappast det högsta föredöme som givits. Men det fanns i hans gestalt ett allvar, som akt för akt kämpade sig fram till något helt och övertygande. Den konstnärligt högst stående rollen hade skapats av hr *Georg Blickberg*, som i biskop Braks få repliker inlade en betoning av inåtvänd, förnäm stillhet, som fullkomligt kom en att glömma att det ej var svenska kyrkans högsta prelat själv som talade. Frågan framställde sig även ovillkorligt, huruvida denne utomordentlige skådespelare med sin sällsporda förmåga av fördjupning ej varit den som kunnat bli Mäster Olofs uppgift mest vuxen. Kristinas roll erbjuder i sig själv ej de största möjligheter, men fröken *Elsa Widborg* hade knappast utnyttjat dem som finnas, även om hennes spel var mjukt och synes innesluta lovande möjligheter för framtiden. Bland övriga roller må antecknas hr *John Ekmans* självständigt tänkta och intelligenta genomförda Gert Bokprantare, hr *Gabriel*

Atws öppna och flärdfria framställning av Mäster Lars och fru *Tekla Sjöbloms* i skarp relief givna Margareta, som i några moment blev verkligt gripande.

Som helhet kan denna Mäster Olof-framställning med Tor Aulins musik, kompletterad av Vilhelm Stenhammar betraktas som en märklig händelse i vårt nationella scenliv, vilken länder Lorensbergsteaterns ledning och skådespelare till all heder.

✱

Det blev ingen fördelaktig sammanställning för Birger Mörner att hans historiska bagatell *Giovanna* kom att givas samtidigt med Mäster Olof. *Nya Teaterns* i Göteborg erkännansvärda försök att upptaga ett svenskt skådespel, vars hela läggning erfordrar en kolossal scenisk apparat motsvarades ej heller av teaterns förmåga. Scenens trånghet blev stundom i ögonen fallande, kanske än mera därför att pjäsen lämnade uppmärksamheten fri för en hel del måhända annars obeaktade detaljer.

Giovanna-legendens 8 "kapitel" — tablåer — spela kring tiden för den heliga Birgittas vistelse i Italien och uppträdande vid Johanna I:s (Giovanna) av Neapel hov, där Birgittas sons, riddar Karl Ulisson, kärlek till den vackra, men moraliskt vidunderliga drottningen blir pjäsens konflikt. Det hela är ytligt lagt och om någon karaktärsteckning i intimare bemärkelse kan ej bli fråga. Händelserna rulla framåt genom de 8 tablåerna, men människorna stå stilla.

Huvudrollerna spelades på ett i sin art berömvärt sätt av fru *Lisa Lundholm* (Giovanna) och hr *Nils Wahlbom* (riddar Karl). Som mäster Peter från Alvastra förtjänar dessutom hr Halvar Falck en eloge.

För att vara en mogen och erfaren författares verk var *Giovanna* i hög grad blottad på denna mänsklighet, som ger ett minne av oförstörbarare värde än teatereffektens.

FRU JULIE ARENHOLT.

Forts. fr. sid. 259.

anstalt, avlade hon 1901 examen som fabriksingeniör, var därefter assistent vid Polyteknisk Læreanstalts teknisk-kemiske laboratorium till 1903 och vid Detleifsen och Meyers laboratorium till 1911. Sedan dec. 1910 är hon anställd som inspektör vid Arbets- och fabriksinspektionen. Hon har i denna egenskap nedlagt utomordentligt stora förtjänster särskilt i fråga om bagerilagen och ordnandet av de hygieniska förhållandena inom fabriker och andra arbetsområden. Även på många andra sätt, som stadsfullmäktig i Köpenhamn, som medlem av Dansk Kvindesamfunds centralstyrelse liksom av det radikala partiets och Köpenhamns radikala vänsterförenings huvudstyrelser har hon sökt främja kvinnosaken. Hon har även kunnat utträtta mycket på detta område tack vare sin vältalighet och skicklighet som debattör. Överallt, även inom motståndarnes läger, har hon tillvunnit sig den största aktning. År 1918 uppställdes hon i Gjentofte som kandidat till Folketinget och valdes samma år till förste suppleant på den radikala Landstingslistan i Köpenhamn. Det betraktades som något mycket egenodomligt, att fru Arenholt icke kom in i riksdagen redan vid det första valet, till vilket kvinnorna ägde rösträtt och valbarhet. Det radikala partiet har, enligt den allmänna åsikten, på grund av sitt beroende av det socialdemokratiska partiet, för vilket fru Arenholt står rätt främmande, icke behandlat henne efter förtjänst. Hon uppställdes sålunda i den mycket konservativa Gjentofte-kretsen, där det på förhand var givet, att hon skulle falla igenom. Icke desto mindre lyckades det henne att genom sin vältalighet och sitt vinnande uppträdande ernå så många röster, att det väckte uppseende i hela landet. Som en kuriositet

kan nämnas att efter valet hennes motståndare överlämnade till henne en stor blomsterbukett som ett uttryck för sin beundran och aktning för hennes framträdande och arbete.

Nu i dagarne har fru Arenholt åter trätt i förgrunden med anledning av den fullständigt omotiverade telefonstrejk, under vars svårigheter Köpenhamn sedan den 1 jan. lider. Ingen har i högre grad än hon arbetat på att förbättra telefonisternas lönevillkor, men då de ifrågavarande unga damerna nu fordra att få högre löner än statsfunktionärerna i motsvarande ställning — det danska telefonväsendet befinner sig på privata händer — har fru A. upprätt emot dem, ett förhållande som väckt utomordentligt uppseende. Man sätter nu sin lit till henne, i det man hoppas att hennes ord, som alltid visat sig tungt vägande, skola utöva sin sedvanliga verkan och bringa de stråkande telefonisterna till förnuft. Enligt det av telefonbolaget framlagda förslaget till uppgörelse skola telefonisterna, när de som sextonåringar efter slutad skolgång och utan fackutbildning anställas i bolaget, erhålla en årlig lön av 2,1000 kr., vilken lön sedan hastigt stiger. Detta erbjudande hava telefonisterna funnit oantagligt. De hava emellertid hela allmänheten emot sig och komma ovillkorligen att utgå ur striden som besegrade. Som redan nämnts hoppas man, att det skall lyckas fru Arenholt att förmå telefonisterna att utan dröjsmål återupptaga sitt arbete. Hon stödes i denna sin strävan av förlikningsmannen domaren Axel Rasmussen. Lyckas hon, komma sympatierna för henne att bliva ännu allmännare och större, än vad de redan äro, och en och var skall då villigt tillerkänna henne det hedersnamn hennes meningsfränder redan givit henne: Danmarks duktigaste kvinna.

Age Heiberg.

10,000 HYRESGÄSTER I BERLIN DEMONSTRERA EMOT HYRESOCKER och för den nya hyreslagen som medger 15 å 20 procent hyresökning.

Text till bild å sid. 262.

Den svenska ridhäststammen har i dagarne drabbats av en svår förlust, i det att den från tävlingsbanorna kände, löjtnant Åge Lundström tillhörige prishopparen "Wallon" genom olyckshändelse omkommit på Strömsholm. Löjtnant L. red djuret vid tillfället på

den isbelagda sjön Freden, då under en galopp isen brast vid ett källdrag nära stranden, varvid "Wallon" störtade och i fallet bröt nacken.

När löjtnant L. för sin ridskolekolekommendering år 1911 förvärfvade hästen, var denne ännu oprövad, men ägde de yppersta förutsättningar för att bli en god hoppare, egenskaper, vilka i utomordentlig grad utvecklades under ägarens skickliga ledning och gjorde djuret till segrare i ett stort antal tävlingar. Sin vackraste bragd utförde "Wallon" vid Svenska spelen 1916 då han, riden av ägaren, vann den stora prishoppningen. Det knöts även stora förhoppningar till honom med hänsyn till de ridtävlingar, som skola äga rum under Olympiska spelen i Antwerpen till sommaren och i vilka han skulle hava deltagit.

EN 8-ÅRIG SCHACKMÄSTARE, Samuel Rzeschewski, i Berlin, vid simultanspel emot 22 motspelare. Gossen har sedan tre år tillbaka givit offentliga föreställningar i schack och därvid ådagalagt förundransvärd skicklighet.

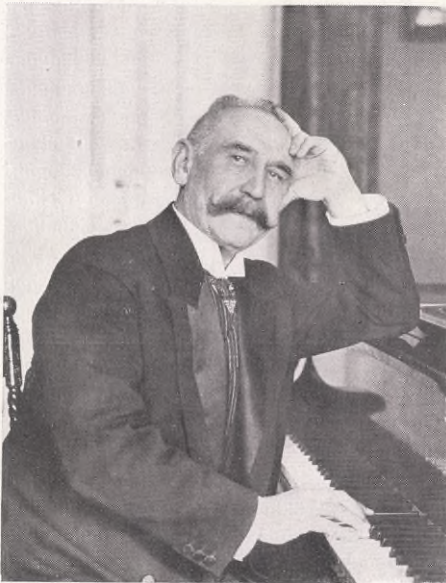
Efter porträtt. Klische: Bengt Silfversparre.
M. PIERRE JARILLON, franska reformerta kyrkans i Stockholm nye pastor.

M. Pierre Jarillon har kallats till pastor vid franska reformerta kyrkan i Stockholm efter pastor Charles Serfass, som förflyttats till Casablanca i Marocko. Den nyutnämnde församlingsherden anlände på nyårsdagen tillsammans med sin fru till Stockholm samt installerades sedan i ämbetet av pastor Serfass, vilken vid samma tillfälle tog avsked av församlingen, för vilken han i tretton år stått som ledare.

Pastor Jarillon, som är född i La Rochelle 1880, blev efter humanistiska och teologiska universitetsstudier prästvigd 1904. Under de närmaste tre åren tjänstgjorde han i hemlandet, var sedan verksam som pastor och fältpräst i de franska kolonierna i Cochinkina och Kambodja samt återvände därefter till Frankrike. Under världskriget följde han som fältpräst de

Musikdirektör Felix Körling firar i dagarne sitt 30-årsjubileum som organist i Halmstad. Jubileet kommer att högtidlighållas med en under medverkan av stadens musikvänner den 18 jan. givna kyrkokonsert, vid vilken jubilaren kommer att dirigera uppförandet av ett av honom med anledning av faderns, musikdirektör August Körling, nyligen timade frånfalle komponerat oratorium. Direktör Felix Körling, vilken under de trettio år han varit verksam i Halmstad i utomordentlig grad bidragit till utvecklingen av stadens musikaliska verksamhet, är född i Kristdala, Kalmar län, den 17 dec. 1864. Efter att 1886 hava avlagt organist-, kantors- och musikaläroexamen vid Musikaliska akademien, blev han 1889 lärare i musik vid Halmstads läroverk samt påföljande år organist och klockare vid stadens kyrka. Direktör Körling har varit en flitig och framgångsrik kompositör. Bland hans arbeten kunna

PROFESSOR XAVER SCHARWENKA, den världsberömda pianisten, fyllde 70 år den 6 januari. Professor S. lär i samband med en pågående stor europeisk konsertturné ämna besöka jämväl vårt land.

Efter porträtt. Klische: Bengt Silfversparre.

Efter porträtt. Klische: Bengt Silfversparre.
M. ERNESTO CORREA DE FONTECILLA, Republiken Chilis förste generalkonsul i Sverige.

franska trupperna i Frankrike och Italien samt tilldelades franska krigskorset och den italienska "Fatigua di guerra", varjämte han föreslagits till hederslegionen.

*

Till Chilensk generalkonsul i Sverige har i dagarne utnämnts M. Ernesto Correa de Fontecilla, sedan ett år tillbaka bosatt i Göteborg. Under vistelsen i Sverige har den nyutnämnde generalkonsuln med framgång verkat för en närmare kommersiell förbindelse mellan vårt land och Chile. Han har jämväl ägnat livligt intresse åt den svenska litteraturen, ett intresse lättförklarligt av den grund att han själv är författare och skald, i vilken egenskap han intager en framskjuten plats i sitt hemlands litterära värld.

Foto. Flodin, Stockholm. Klische: Bengt Silfversparre.
MUSIKDIREKTÖR FELIX KÖRLING, 55 år den 17 dec. Firar i dagarne 30-årsjubileum som organist i Halmstad.

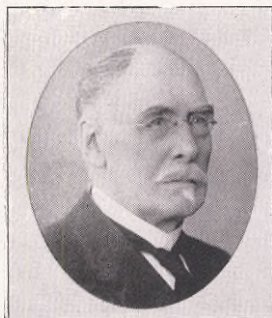
nämnas den populära "En glad trall", barnvisor och manskvartetter, varjämte han satt musik till skådespelen "Lars Gathenhjelm", "Snöhvit", operetten Guldgruvan m. m.

Till bild å sid. 262

Svenska sällskapet för räddning av skeppsbrutna fjortonde livräddningsbåt, vilken erhållit namnet "Justus A. Waller" sjösattes den 11 jan. vid Fridhems varv, Lysekil. Båten som är byggd å nämnda varv av Lysekils mekaniska verkstad är av ny typ, samt försedd med en 40 hkr. Skandia-motor. Den kommer att stationeras å Karingön i närheten av Lysekil. Medlen till densamma skänktes av Sveriges redareförening på skeppsredare Justus A. Wallers i Göteborg 70-årsdag.

BLIV MEDARBETARE
- I HVAR 8 DAG. -

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

A. W. BERG VON LINDE.
F. d. Major. — Malmö.
75 år 25 jan.*

L. A. V. RYDIN.
Regeringsråd. — Stockholm.
55 år 22 jan.*

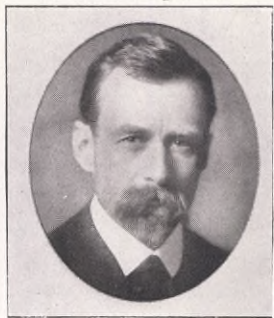
C. A. HALLENBORG.
Överste — Stockholm.
55 år 22 jan.*

P. M. AF UGGLAS.
Frih. Kab-kammarherre.
Stockh. — 55 år 25 jan.*

K. J. A. HASSELGREN.
Borgmästare. — Kungälv.
75 år 19 jan.*

N. F. H. VON KOCH.
Professor — Stockholm.
50 år 25 jan.*

O. E. MOSSBERG.
Överläkare. — Örebro.
50 år 22 jan.*

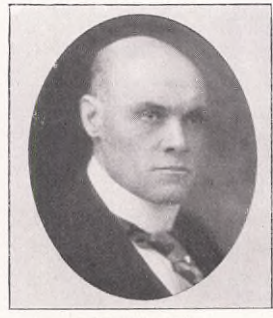
P. G. BERGGREN.
Rektor. — Strömstad.
50 år 26 jan.*

A. LARSSON.
Postmästare. — Eskilstuna.
65 år 24 jan.*

B. J. A. HÅRD AF SEGERSTAD
Fattigvårdsdirektör. — Göteborg. — 50 år 22 jan.*

C. T. GRANÉR.
Överläkare. — Ålvsjö.
50 år 6 jan.*

E. P. SON VRANG.
Redaktör. — Falköping.
50 år 20 jan.*

O. E. NEUMÜLLER.
Direktör. — Saltsjö Nacha.
63 år 23 jan.*

L. H. LÖWENADLER.
Grosshandlande. — Göteborg.
60 år 23 jan.*

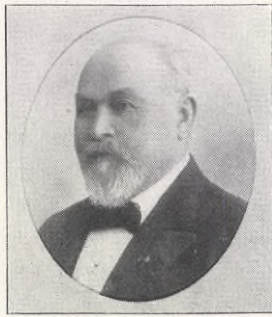
G. A. KAHL.
Instrumentmakare. — Stockholm. — 60 år 7 jan.*

G. A. BRISSMAN.
Bruksförvaltare. — Ryfors bruk. — 60 år 16 jan.*

* Data å nästa sida.

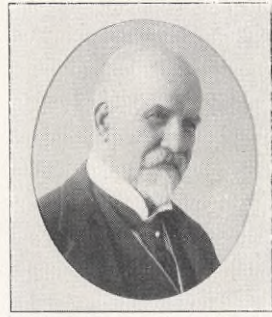
VECKANS PORTRÄTTGALLERI

F. E. BLOM †.
Grosshandlande. — Norrkö-
ping. — F. 47. † 9 jan.*

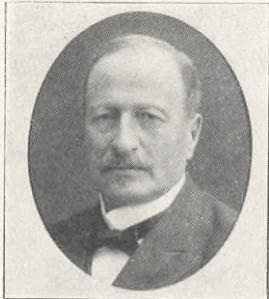
N. F. POSSE †.
Greve. Godsägare — Vreten.
F. 53. † 31 dec.*

S. ANDERSSON †.
Skulptör. — Stockholm.
F. 46. † 5 jan.*

W. PHILIPSON †.
Bankdirektör. — Stockholm.
F. 84. † 8 jan.*

J. A. M. LINQVIST †.
Direktör. — Stockholm.
F. 54. † 2 jan*

C. E. RAMEL †.
Friherre. F. d. Envoyé — Hä-
singborg. — F. 51. † 11 jan*

A. W. T. LAURIN †.
Lantbrukare. — Sandarve.
F. 60. † 28 dec.*

Porträtt till veckans Porträttgalleri

böra vara av **möjligast sena datum** för att införas.

Uppgifter till porträtt

böra ansluta sig till frågoformulär från redaktionen. Särskilt påpekas nödvändigheten av att **alla förnamn angivas med tilltalsnamnet helt utskrifvet och understräket**. Förbiseende härutinnan utsluter biografi.

Porträtt och biografi

införas efter begäran från Redaktionen, som också bär kostnaderna. Förslag emottagas gärna.

ALBRECHT BERG VON LINDE. Ulfjtn. v. Vendes art-reg. 64, major 92-95. Led. av styr. f. Skån. e. banks avd.-kontor i Kristianstad 77, kon- torschef 78, led. av centralstyr. o. verkst. dir. f. Skån. e. banks huvud- kontor i Malmö 95-10, intr. i styr. f. Skand. kredit a.-b. sdn sistn. år, verkst. dir. v. dess kontor i Malmö 10. Ordf. i styr. f. sparb. Bikupan.

AXEL RYDIN. Stud. 84, aig.-ex. fr. Tekn. högsk. 89, e. o. ass. v. Telegr- verket 85, ord. 91, bitr. ing. o. förestånd. f. central-telstat. i Örebro 93, tf. distr.-ing. o. chef f. Mell. övre liniedistr. 97-02, tf. chef f. Telegr.-styr. linjebyrå 02, byråchef i Telegr.-styr. s. å.; regeringsråd 09. Led. av komm. f. förl. t. nya post- o. telegr.-verkstater 1900, v. ordf. i dir. över Telegr- verkets pens.-anst. 04, ordf. 05; led. e. ordf. i ett flertal komm.

CARL HALLENBORG. Ulfjtn. v. Skån. husarreg. 83, övlfjtn. v. Livg. t. h. 13, överste o. chef f. Smål. husarreg. 15-18. Adj. h. Konungen 09, över- adj. 18. Sdn 18 ordf. i styr. f. Sv. kredit- o. gar. försäkr. a.-b.

MAGNUS AF UGGLAS. Stud. 83, fil. kand. 85, jur. utr. kand. 91, v. hvd. 94, v. aud. v. Norrl. dragonreg. s. å., fiskal i Svea hovr. 01, aud. i Norrl. dragonreg. 02-10, ass. i Svea hovr. 03, tf. rev.-sekr. 05, konst. 06, rev.-sekr. 08, exped.-chef i Jordbr.-dep. 09-12. Tj.-gör. kabinetskammarherre h. Konungen 16.

ADOLF HASSELGREN. Stud. 62, hovr.-ex. 69, v. hvd 72, tf. borgmästare i Simrishamn 72-73, tf. rådmän i Lund 73-78, stadsfogde där 78, omb.-man h. drätselk. 79. Borgmästare i Kungsbacka sdn 80. Tullkammarförestånd. där 96. Landstingsman 06-09. Ordf. i byggn.-nmd, styr.-led. i a.-b. Göte- borgs banks avd.-kontor.

HELGE VON KOCH. Stud. 87, fil. dr. 92, doc. i matem. v. Stockh. högsk. s. å., prof. i ren matem. v. Tekn. högsk. 05, v. Stockh. högsk. 11. Led. av Vetensk. akad.

OLOF MOSSBERG. Stud. 88, med. lic. 1900, underläk. v. Seraf.-lasar. o. Kronpr. Lovisas vårdanst. f. sjuka barn 1900-03, prakt. läkare i Öre- bro sdn, sistn. år. Överläk. v. Länslasar. där sdn. 12.

PER GUSTAF BERGGRÉN. Stud. 88, fil. lic. 96, fil. dr. 98; lärov.-adj. i Linköping 04, rekt. i Strömstad 08, lektor i modersmål o. hist. i Öster- sund 16. Ordf. i hälsov.-nmd i Strömstad 13-18, led. av skolråd sdn 12, i kyrkoråd sdn 13, just.-min. omb. f. tr. skr. sdn 18. Styr.-led. i Öster- göt. fornminnesfören, 05-08, ordf. i Gust. Ad. fören. i Strömstad 05-11, i Strömst. segeilsf. 10-11, i skyttefören. 15-16. Landstomsomr.-befälh. sdn 18. Hist. o. genealog förf.

ARVID HÅRD AF SÖGERSTAD. Stud. 88, hovr.-ex. 93, tings- o. dom- tj.-gör. t. 97, tj.-gjör. som civil- o. brottmålsdomare i Stockh. rådh. samt not. i Svea hovr. o. Järnv.-styr; sakkunn. bitr. i Stockh. fattigv.-nmd. 99, assist. åt Stockh. fattigv. insp. 02; sdn 05 fattigv.-dir. i Göteborg. Led. av Annedals kyrkoråd 10, led. av Göteborgs kyrkofullm. 12-15, led. av Göteborgs stads nykterhetsnmd, led. av styr. f. stadens alkohollistan. Har inlagt stor förtjänst om örnående av en humanare fattigvård.

CYRUS GRANER. Folkskollär.-ex. 91, organ. o. musiklär.-ex. v. Musik. akad. 95; organ. kantor o. lär. i Brännkyrka 96, överlär. där 07, folk- skoleinspektör 10, överlär. i Stockholm sdn 13. Ordf. i Strängnäs st. or- gan.-fören. 01, kassaförvalt. i Sv. allm. organ.-fören. 01-17, ordf. i Söder- törens lär.-fören. 09-13, v. ordf. i Stockh. lär.-sällsk. 19. Sagoförf., kom- positör, musikdirig., föreläsare.

ERIK VRANG. Stud. 92, medarb. inom prässen 92-93, red. o. utg. av Falköpings Tidn. sdn 1900. Sekr. h. stadsfullm. i Falköping 02-12; Kom- munalman. Landstingsman.

EMIL NEUMÜLLER. Stud. 79, prakt. i bryggerier 79-82, utl. brygg. stud. 82-83, disp. v. Neumüllers bryggeri i Stockholm 83-08. Led. av Katarina förs. kyrkoråd 03-07; led. av styr. f. Stockh. stads uppfostr.- anst. f. gossar å Skrubba sdn 96; led. av styr. (nu ordf.) f. stadens uppfo- str.-anst. f. flickor sdn 96, Kommunalfullm. i Nacka 14-18. Verkst. dir. o. styr. ordf. i a.-b. Skarpnäck & Nacka samt i De fören. kolsyrefabr.-a.-b.

led. av styrna f. a.-b. Stockh. bryggerier, Stockh. ångslups-a.-b. Stock- holm-Rimbo järnv.-a.-b. m. fl. Led. av centralstyr. f. Sydsv. kredit a.-b. o. v. ordf. i styr. f. dess avd.-kontor i Stockholm; led. av styr. f. Sydsv. emissions a.-b.

HENRIK LÖWENADLER. Huvuddeläg. i a.-b. Löwenadler & Co i Göte- borg. Led. av drätselk. o. kassaförv. sdn 12, led. av styr. f. Ånke- o. pup- kassan f. stadens ämb. o. tj.-män samt betj., ordf. i lok. värder.-nmd f. Göteborg. stad. Styr.-led. i Göteborg, folkbank, Läderfabr. a.-b. Göta, a.-b. Göte- bords skeppsfournier, rederi a.-b. Örnen.

AUGUST KAHL. F. i Tyskland, överflytt. t. Sverige 85, sdn många år svensk medborgare. Etabl. meteorolog. instrumenttillverkn. i Stock- holm 88. Hans mätapparater m. m. f. vetenskapl. undersökningar ha vunnit stort erkännande inom den vetenskapliga världen.

ALBERT BRISSMAN. Stud. 79, efter avl. ex. fr. Tekn. högsk. samt Al- narps lantbr.-inst. 86 förvalit. v. Kolswa bruk; sdn 95 bruksförvalt. å Ryfors bruk m. underlyd. egend. i Västerg. o. Smål. Ordf. i komm.-st., led. av skolråd, ordf. i tax.-nmd, led. av pröv.-nmd o. krigskonj.-skattenmd, led. av vägstyr. Landstingsman 09-18. Inlt.-tag. t. o. styr.-ordf. i Mullsjö kreditbol., vilket senare uppg. i Nord. hand.-banken, led. av densas styr. Styr.-led. i Västergötl. fören. kalkindustrier, led. av dess jordbr.-utsk. Har inlagt stor förtjänst om kreatursaveln v. Ryfors, numera ett av lanets avelscentra f. ayrschirerasen.

FRANS BLOM †. Sdn ett 40-tal år inneh. av o. chef f. firman P. Jan- son & Co. i Norrköping, senare verkst. dir. f. den till a.-b. ombildade fir- man. På sin tid stadsfullm., led. av hamnstyr. ordf. i Sjömanshusets dir., ordf. i handelstören., kassaförvalt. o. kyrkorådsled. i Hedvigs förs. Ordf. i styr. f. Internat. Harvester Coy. Donator.

NILS POSSE †. Egnade sig fr. ungdomen åt skötsel av sina stora gods, Vreten, Ljunghem, Rossbäck o. Stora Data i Skarab. l. Sdn 78 led. av styr. i Hjo-Stenstorps järnv.-a.-b., under en lång följd av år verkst.- dir. o. styr.-ordf. där. Ordf. i orf. f. länslasar. i Falköping, nämndeman, ordf. i vägstyr. Led. av hushålln.-sällsk. förvaltn.-utsk. 79-94, mångårig landstingsman. Led. av Riksd. F. K. 08-18.

SVEN ANDERSSON †. Efter studier v. Tekn. skolan, Slöjdskolan, o. Konstakad. porträttskulptör. Har utfört ett stort antal utmärkta porträtt- medaljonger av svenska statsmän, riksdagsmän o. professorer. Tilldelas på sin sid stipendium f. studier i Italien o. erh. 17 årigt underhåll, av Riksdagen.

WILLIAM PHILIPSON †. Stud. 03, jur. kand. 08, e. o. not. i Svea hovr.- s. å., bitr. fiskal där 13, sekr. i utsk. inom Riksd. A. K. 12, i F. K. 13. Di- rektörssass. v. Skand. kred.-a.-b. i Stockh. 13, sdn några år bankdir. där.

MAURITZ LINDQVIST †. Under en följd av år anst. h. firman N. M. Höglunds söner i Stockholm. Bild. 05. Amerikanska gummi-a.-b., dess verkst. dir. t. 14; en av stift. av Stockh. skeppsstuveri a.-b. 98, sdn dess bol. verkst. dir. Initiativtag. t. o. verkst. dir. i a.-b. Ångpontonkranarna i Stockholm, stift. 99 på Ls initiativ.

CHARLES-EMIL RAMEL †. Stud. 71, hovr.-ex. 75, attaché i Berlin s. å., i Paris 77, andre sekr. i Utr.-dep. 78, leg.-sekr. i St Petersburg 84 i Kö- penhamn 87, leg.-råd i London 98, envoyé i Konstantinopel 05-06.

ARVID LAURIN †. Ag. egend. Sandarve, Fardhem, Gotl. I. V. ordf. i komm.-st. o. nmd, ordf. i pens.-styr., led. av hälsov.-nmd, kyrko- o. skol- råd, fattigv.-styr., bibl. styr., skolevgs.-komm. Ordf., kassör o. räkenskaps- förv. i sparb., verkst. dir. i Levide mejeri o. Strömma hand.- o. ind.-fören., ordf. i kreatursförsäkr.-fören. Sdn fören. bild. styr.-led. i Gotl. lantmän- nens centralfören., ordf. o. kassör i Gotl. Ångverksägares brandst.-fören., styr.-led. i Gotl. södra brandst.-fören. På sin tid landstingsman. Led. av Riksd. F. K. 19, avsåde sig i dec. ti följde sjukdom.

Efter fotografi.

Kliche: Bengt Silfversparre.

KRISTUSHUVUD, MÅLNING AV GABRIEL STRANDBERG, inköpt till prydnad av Engelbrektskyrkan i Stockholm.

För Engelbrektskyrkans konstnärliga utsmyckning har inköpts Gabriel Strandbergs oljemålning "Kristus-

huvud", expone-
rad på konstnä-
rens utställning i
Konstnärshuset i
oktober. Artisten
Strandbergs tavla
har tillika med
skulptören Tore
Strindbergs förut
omnämnda relie-
fer i stuck och
sju väggbonader
från Handarbetets
vänner inköpts för
av församlingen
avsatta särskilda
medel, som under
namnet "Engel-
brektskyrkans
byggnadsfond"
användas för kyr-
kans prydnad,
vilket som bekant
ej var fullt avslu-
tat till invignin-
gen 1914 och all-
jämt torde kom-
ma att draga nå-
gon tid innan det
fullbordats.

Efter porträt.

ÖVERSTEN I FRÅLSNINGSARMÉN KNUT
LARSSON, chef för armén i Tjecko-
Slovakien.

*

Högsta ledningen över frälsningsarmén i Tjecko-Slovakien innehaves sedan några månader av en svensk, överste Karl Larsson, tidigare "Territorial Commander" i Finland.

Efter fotografi.

Kliche: Bengt Silfversparre.

DE TILL UPPEHÅLL I SVERIGE, NORGE OCH DANMARK KOMMANDE WIENER-BARNEN PASSERA BERLIN.

Text å sid. 261.

TILL FREDSSLUTET.

BARON VON LERSNER. Tyska republikens ombud vid fredsförhandlingarna och dess chargé d'affaires efter fredsslutet.

forts. fr. sid. 261.
stående handlingarne under- tecknades omedelbart efter det att Clémenceau med några ord förklarade sammanträdet öppnat. Först underskrevo de tyska befullmäktigade och efter dem Englands, Frankrikes, Italiens, Japans och Belgiens representanter samt därefter i alfabetisk ordning ombuden för de mindre allierade staterna. Sedan samtliga underskriiter lämnats förklarade Clémenceau att fredstraktaten trätt i kraft, varefter sammanträdet, som endast tagit en tid av åtta minuter i anspråk, avslutades.

DET FÖRUTVARANDE TYSKA AMBASSADHOTELLET I PARIS vid rue de Lille, i vilket Tysklands nye chargé d'affaires, baron von Lersner, nu inflyttat. — Efter fotografi.

NYÅRSDAGEN I PRAG: Tjecko slovakiska trupper dättera för republikens president, Masaryk, (främst) jämte organisationen av armén, franske generalen Pellé och generalinspektören Mackar. — Efter fotografi.

INNEHÅLL. Yrkesinspektisen Kerstin Hesselgren (biografi och helsidesportr.). — Riksdagen sammanträder. — De nordiska ländernas delegerade för försäkringsavtalslagstiftningen sammanträda i Stockholm. — Fredens ikraftrådande. — Kvinnokongressen i Stockholm. — Fotograf Aage Remfeldt, Kristiania. — Fru Julie Arenholt. — "Mäster Olof" på Lorensbergsteatern och "Giovanna" på Nya teatern i Göteborg. — Wienerbarnen till de skandinaviska länderna. — Bilder till dagskrönikan. — Veckans porträttgalleri.

Eftertryck av text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan angivande av källan förbjudes vid tege påföljd
För Berättelser och Historietter gäller owillkorligt förbåd.